

a Kolibri előadásához Victor Máté komponál majd zenét. Januárban valószínűleg a Fővárosi Nagycirkuszban is lesz egy nagyszabású koprodukciós előadásunk, Münchhausen báró holdszínháza címmel. Az Új Színház és a Kolibri Színház művészein kívül a cirkusz világhírű artistái is szerepelnek majd benne. Azt is mondhatnám, sajátos gesamtkunstwerkre van kilátás: földön, vízen és a levegőben zajlik majd a történet.

– *Mostanában milyen a kapcsolata Szegeddel?*

– Ilia Mihály távozása után egy időre megszakadt a kapcsolatom a Tiszatájjal, később újra megjelentek az írásaim, majd újra megszakítottam a lappal a közlekedést. Most végre megint zavartalan a kapcsolatunk. Bevallom, különösen jólesett, amikor idén tavasszal megkaptam a Tiszatáj-díjat. Fontos, hogy az ember rendben legyen az indító folyóiratával, márpedig most nagyon jó a viszonyunk. A szegedi egyetemet is szeretem, a lányom magyar-latin szakra felvételizett ott a nyáron, és felvették. (Sajnos, Pestre is, így a szabályok szerint itt kell elkezdenie a tanulmányait.) Amikor elkísértem a szóbelire, kimondhatatlanul jól esett, ahogy a régi tanárim és barátaim viszonyultak hozzánk. Végre megint otthon éreztem magam Szegeden. A város persze sokat változott. Az egyetem mellett volt egy kocsmá, ami ma már ABC. Ez már-már gusztustalan. A régi Sárkányból is leánynevelde lett. Elfogynak a régi ízek, csak a mítoszok maradnak meg. Ebből a szempontból nem jó Szegedre menni, mert szeretném, ha olyannak maradna meg bennem a város, ahogyan az emlékeimben él. Állítólag a Papírvárosba is becsempészem Szegedet. Az egyik kritikus meg is jegyezte: tájékozatlan vagyok szegedileg, mert nincs is építészmérnöki kar a városban. A regény főhőse ugyanis építészmérnök. A leírásokból is többen vélték felismerni Szegedet. Márpedig, ha ráismertek, akkor biztosan benne van a regényben – valahol.

Hollósi Zsolt

BENEDEK GYÖRGY: ARANYBULLA-EMLÉK